

handlingen af den paagældende Kreds' Sager. Forslagets tidligere Bestemmelse om, at en bestemt Kredsværge, nemlig den, der har undersøgt Sagen, skal være til Stede ved dens Behandling, maatte, som af Værgeraadet paapeget, antages at kunne volde Vanskeligheder i Praksis.

ad § 104.

Den skete Ændring i § 103, hvorefter det i Paragraffens 1ste Stykke omhandlede „behandlende Udvalg“ bliver meget stort — nemlig indtil 11 Medlemmer — har nødvendiggjort, at ogsaa § 104 ændres. Efter den nu foreslaaede Formulering af § 104 kræves der til Beslutningsdygtighed kun, at 4 Medlemmer, deriblandt en af Kredsværgerne, er til Stede, og der er derhos skabt Sikkerhed for, at Forretningsudvalget til enhver Tid har fornøden Indflydelse paa Børnenævnets Afgørelser, saaledes at Enheden i Børneforsorgen bevares.

ad § 110.

Ændringen i Stk. 3, Nr. 2, tilsigter en Tydeliggørelse af den paagældende Bestemmelse.

ad § 115.

Fra Københavns Magistrat har Ministeriet modtaget Henstilling om, at den nuværende Aldersgrænse i § 6, Stk. 2, i Lov Nr. 122 af 28. Marts 1923 for Personer, der søger Plejetilladelse, opretholdes. Til Begrundelse herfor har Magistraten oplyst, at det ved Lovens Anvendelse i Praksis i en Række Tilfælde har vist sig ønskeligt at kunne benytte Lovens Aldersgrænse til at nægte Plejetilladelse, medens man paa den anden Side i vidt Omfang har benyttet den i Bestemmelsen værende Adgang til at dispensere fra Aldersgrænsen, naar det har drejet sig om Slægtninge af Plejebarnet, og disse iøvrigt maatte anses for kvalificerede. Magistraten har endvidere henvist til, at man, saafremt Aldersgrænsen sættes til 60 Aar med Adgang til yderligere Dispensation, vanskeligt vil kunne nægte Personer i 60 Aars Alderen Plejetilladelse, selv om de er alderdomssvækkede i ret høj Grad, og at man i bedste Fald i saadanne Tilfælde maa være forberedt paa, at Barnet maa flyttes, inden det bliver 14 Aar, hvilket har vist sig at være meget uheldigt.

Under Hensyn til de af Magistraten saaledes fremførte Grunde har Ministeriet anset det for rettest at foreslaa den nuværende Aldersgrænse for Plejeforældre opretholdt.

ad § 130.

Ændringen i Stk. 1, Nr. 4, skyldes, at Ordet „talelidende“ er faldet ud i den tidligere Sats.

ad § 131.

Ændringen i Stk. 4 tilsigter en Tydeliggørelse af den paagældende Bestemmelse.

ad § 156.

Ændringerne, der bl. a. bestaar i, at Rækkefølgen mellem de enkelte Afsnit er blevet forandret, tilsigter en Tydeliggørelse af de paagældende Bestemmelser.

ad § 157.

Tilføjelsen i Stk. 2, Linie 5, er foretaget for at tydeliggøre den paagældende Bestemmelse.

ad § 159.

I Stk. 4 er efter „Opdragelseshjem“ udgaaet Ordene „herunder Børnehjem og Skolehjem“. Ændringen er foranlediget ved en Trykfejl.

ad § 170.

Der er ikke sket nogen Ændring i denne Paragraf. Men Ministeriet finder Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det fremsattes i Rigsdagssamlingen 1930—31, se Side 183, Spalten tilhøjre, er indløbet en Unøjagtighed. De 3 første Linier i det nye Stykke („Ifølge § 170. . . . skønnes“) bør affattes saaledes: „Med Hensyn til § 170 bemærkes, at ifølge Børneværnsudvalgets Forslag Kap. VII, § 4, der svarer til Værgeraadslovens § 65, kan et Barn, der skønnes“.

ad § 187.

ad Nr. 5: Ændringen tilsigter en Tydeliggørelse af den paagældende Bestemmelse.

ad Nr. 7: Man finder det rimeligt, at et anerkendt Opdragelseshjem, selv om det ikke hører under en anerkendt Forening, kan oppebære Bidraget, da Anbringelse i et anerkendt Opdragelseshjem i denne Henseende maa sidestilles med Anbringelse i fast Familiepleje, jfr. Nr. 4.

ad § 193.

Ændringerne bestaar i, at Aarstalsangivelserne under Hensyn til, at det er to Aar siden Forslaget første Gang fremsattes, er forhøjes med 2.

ad § 215.

Samme Ændringer som i § 193.